

38 - TÌM HIỂU SÁCH SAMUEN QUYỀN HAI

Chúng ta chẳng những phải đặt Đức Kitô làm vua của đời mình, nhưng phải còn đặt Ngài vào đúng ngai của Ngài.

Sách Samuen quyển thứ nhất ghi nhận sự thất bại của vua Saun, vị vua do con người chọn. Sách Samuen quyển thứ hai diễn tả việc tôn vương của vị vua do Chúa chọn, vua Đavít, và sự thiết lập “Nhà Đavít” qua đó Đấng Cứu Thế, Đức Giêsu Kitô, sẽ đến sau này. Khi Đức Kitô đến lần nữa, Ngài sẽ ngồi trên ngai báu của Đavít (Isaia 9:7; Luke 1:32).

Câu chuyện của Đavít làm vua, chiếm lĩnh hầu hết sách Samuen quyển hai (2 Sam 5:3). Nó không kể toàn bộ câu chuyện vì câu chuyện bắt đầu từ Samuen quyển một và tiếp tục tới sách Các Vua quyển thứ nhất. Sử Niên Biên quyển thứ nhất dùng câu chuyện này theo một quan điểm khác.

Nội dung của sách này sẽ dễ nhớ hơn nếu chúng ta tìm hiểu nó như là tìm hiểu sách tiểu sử. Đavít bây giờ chiếm trọn quang cảnh của sân khấu. Ông bước vào một mình. Chúng ta hãy bắt đầu với 1 Samuen chương 16, sự được chuẩn bị và được huấn luyện của Đavít.

Đây là những ngày thử thách. Đavít đã:

1. Được gọi từ chuồng cừu (1 Sam 16:11-13)
2. Được ban cho chiến thắng Gôliát (1 Sam 17)
3. Bị bách hại bởi Saun (1 Sam 18 tới chương cuối).

Con cái Israen kêu gào đòi cho được một vị vua. Trước tiên Chúa ban cho họ một vị vua theo ý họ muốn, Saun. Rồi Ngài ban cho họ vị vua mà Ngài chọn, Đavít.

Đây là đại ý của Samuen quyển hai:

1. Đavít làm vua Giuđa, 2 Samuen 1-4
2. Đavít làm vua toàn cõi Israen, 2 Samuen 5-24

Hãy lưu ý sự chúc phúc của cuộc đời nhìn nhận ‘Đấng được xức dầu’, và đặt vị vua thật trên ngai của trái tim. Cuộc đời như thế sẽ được bảo vệ. “Chính người sẽ chặn dất dân Ta, chính người sẽ là người lãnh đạo Israen” (2 Sam 5:2)

Cuộc đời như thế sẽ được nuôi dưỡng “Chúa chăn nuôi tôi, tôi chẳng thiếu thốn chi” (2 Sam 5:2; TV 23: 1-2)

Cuộc đời như thế sẽ được chiến thắng, với cuộc chiến thắng của Đức Kitô. Chính người sẽ là người lãnh đạo Israen. (2 Sam 5:2)

Chúa Giêsu nói, Hãy theo Ta. Nếu chúng ta vâng lời Ngài, Ngài sẽ bảo vệ chúng ta, chặn dất chúng ta và chắc chắn cho chúng ta chiến thắng!

Đọc 2 Samuen 7:18-22; 8:14-15, chúng ta thấy Đavít ở vào lúc phong độ nhất, khi ông ở đỉnh điểm của sự giàu có. Nó chỉ cho chúng ta thấy là nếu ông trung thành với Chúa thì ông sẽ tiếp tục được chúc phúc như ông đã từng được trong quá khứ.

Đavít là người chúa chọn – không phải vì ông huyền hoang mình là người hoàn hảo nhưng bởi vì ông dám thú nhận sự bất toàn của mình. Ông náu mình trong Chúa. “Nếu chúng ta thú nhận tội lỗi, TC là Đấng trung thành và công chính sẽ tha tội cho chúng ta, và sẽ thanh tẩy chúng ta sạch mọi tội lỗi” (1Ga 1:9).

Không tìm được một ai trong những trang Lời Chúa là người đa dạng như Đavít. Ông là một chú bé chăn cừu, nhạc sĩ trong hoàng cung, chiến binh, người bạn tốt, nhà lãnh đạo lưu vong, vị vua, vị tướng tài, một người cha tốt, nhà thi sĩ, người tội lỗi, một ông già với trái tim rạn vỡ, nhưng luôn luôn là người tinh của Thiên Chúa. Ông giống như một Robin Hood (Lỗ Bình Sơn) của Kinh Thánh.

Chúng ta yêu mến những câu chuyện về sự can đảm liều lĩnh của ông, cuộc đọ sức của ông với sư tử, gấu và người khổng lồ. Ông là người của tài năng và sức quyến rũ cá nhân tuyệt vời.

Thật có ích khi chúng ta so sánh giữa Saun và Đavít và lượng định tâm cỡ của người này với người kia. Cả hai đều là vua của Israen. Cả hai đều cai trị trong một khoảng thời gian giống nhau, bốn mươi năm. Cả hai đều được sự ủng hộ trung thành của dân chúng, và cả hai đều được hứa có quyền năng của Chúa phù hộ cho. Nhưng Saun thất bại và Đavít thành công. Tên của Saun là một vết nhơ trong lịch sử Israen, và tên của Đavít ngày nay được kính trọng bởi cả người Do thái lẫn Dân ngoại.

Đâu là lý do của sự khác biệt này? Rất có ích nếu chúng ta tìm được nguyên nhân của sự khác biệt vì cũng những nhân tố này sẽ giúp ích cho cuộc đời tôi và bạn, và chúng ta có thể tự ý chọn những động lực sẽ mang đời chúng ta đi về hướng này hay hướng kia.

Saun có một khởi đầu sáng chói và làm thật tốt trong một thời gian. Nhưng sự thành công mang đến sự tự kiêu. Ba mươi lăm năm của vương triều, ông phạm trọng tội bất an và thất bại. Ông đánh mất sự nâng đỡ của Chúa. Cuối cùng ông tự sát khi bại trận và để lại một vương quốc có chiến tranh với láng giềng và chia rẽ (1 Sam 31).

Sự nối kết tức thì giữa chương cuối của quyển một và chương đầu quyển hai cần được cân nhắc. Sau khi Đavít tha mạng Saun (1 Sam 26), ông nhận ra tính mạng ông bị đe dọa, nhưng ông đã phạm một sai lầm lớn là liên minh với người Philistin thay vì lạng lẽ tín thác vào Chúa (1Sam 27). Trong lúc đó, cảnh cuối và thảm kịch cuối cùng của cuộc đời Saun xảy ra (1Sam 28-31). Sự than khóc của Đavít đối với cái chết của Saun là sự bày tỏ thái độ của ông. Bây giờ mọi cái đã rõ ràng để Đavít thực hiện ý Chúa và trở thành vua của Israen.

Bây giờ 2 Samuen thu hút sự chú ý của chúng ta. Thực ra không có sự phân chia giữa quyển một và quyển hai. Từ ban đầu hai quyển là một, bao trùm thời kỳ từ lúc bắt đầu cuộc đời của Samuen cho đến chặng cuối của cuộc đời Đavít. Nhưng Đavít chiếm lĩnh toàn bộ quyển 2 Samuen.

Không có một trình thuật tương đương nào giống 2 Samuen chương 2 về sự kế nghiệp vương quốc Giuđa của Đavít, nhưng 1 Sử Niên Biên chương 11 và 12 cho chúng ta một bức tranh sống động của việc dân Israen đến tôn Đavít làm vua trên toàn cõi vương quốc. Saun là sự lựa chọn của dân; Đavít là sự chọn lựa của Thiên Chúa.

Sau kết quả tại Ghinbôa khi vua Saun và Giônathan bạn thân của ông tử trận, Đavít tự nhiên có mong muốn được biết bước kế tiếp sẽ là cái gì. Vì thế Đavít tìm kiếm sự hướng dẫn của Chúa (2 Sam 2:1). Đavít không xin được làm vua, nhưng chỉ xin biết nơi nào ông nên tới. Quốc gia Israen cần một người lãnh đạo và câu trả lời của Chúa là ông nên lên thành Khépron.

Khépron là một trong những thành phố cổ xưa nhất (Dân số 13:22). Nó đã có từ thời Abraham. Khi chinh phục đất Canaan nó thành vùng sở hữu của Calép và là một trong những thành trú ẩn (city of refuge) (Giôsuê 14:13-15; 21:11-13). Đây là kinh đô của Đavít trong bảy năm đầu của triều đại ông. Nó còn quan trọng hơn nữa vì nó chỉ cách khoảng 15 dặm về phía nam của Giêrusalem, trong trung tâm của đất Giuđa, và là một nơi kiên cố. Nó thích hợp làm kinh đô của vương quốc mới, với dân Philistin một bên và những người theo Saun một bên.

Đavít hầu như vài mili mét nữa là vua khi ông tha mạng cho Saun. Ông muốn chờ Chúa bảo ông rằng ông chắc chắn sẽ thắng thế (1Sam 26). Ông đã ở đỉnh cao. Việc huấn luyện ông có vẻ hoàn tất.

Ma quỷ muốn xô ngã một người khi người đó trên đỉnh cao hơn, vì người ấy sẽ ngã sâu và ngã đau hơn. Và hẳn đã xô Đavít. Vì thế bây giờ Đavít trải qua một thời kỳ xấu nhất đời ông và bị như vậy trong vòng một năm rưỡi (1Sam 27:1). Đavít ngã từ đỉnh núi của chiến thắng và đặc ân tinh thần tới vực thẳm đen tối thất trận và ông tự ý chọn nằm ở đó, yếu đuối và nản chí, một thời gian dài. (Nhưng ngay khi ông quay về với Chúa, Chúa ban cho ông một thắng lợi hoàn toàn trên kẻ thù ông. Khi ông xin Chúa hướng dẫn, Chúa chỉ ông đến Khépron ở đó ông lập tức được tôn làm vua.)

Niềm tin của Đavít đã sụp đổ. Không có lời chỉ bảo của Chúa ông bỏ vùng đất của dân Chúa, đến sống trong đất của kẻ thù, tuyệt vọng vì chết chắc trong tay Saun nếu không chạy trốn. Ông sang với vua Akhít, vua của Gát, vua này ban cho ông thành Xíchlắc để sống (1Sam 27:1-7).

Đavít nói dối vua Akhít để chiều lòng ông ta rằng ông đã cướp phá dân của Giuđa nhưng thực ra là đất của dân khác. Đavít gặp họa. Cuối cùng ông quăng mình vào Chúa. Ông lấy lại can đảm, nhờ Đức Chúa, Thiên Chúa của ông (1Sam 30:6). Ông hỏi Chúa phải làm gì. Chúa trả lời và dưới sự hướng dẫn của Ngài, Đavít đã có một chiến thắng thực sự (1Sam 30).

Chú ý tới chuyện xảy ra hầu như cùng thời điểm trong đời của Saun và Đavít. Saun, một người tội lỗi không chịu hối cải, đi xuống cho đến chết, kéo theo với mình gia đình ông và quốc gia ông (1Sam 31:3-7). Đavít, một hối nhân, được ban cho chiến thắng vinh quang trên kẻ thù và nhiều người được cứu cùng với ông (1Sam 30:17-20). Chúng ta đều là những tội nhân cách này hay cách khác. Chung cuộc nào chúng ta muốn cho đời mình?

Saun chết thế nào? (1Sam 31:4). Tại sao tự tử là sai? Có lý do gì để biện minh cho hành vi ấy không? Động lực nào làm người ta tự tử? Ai là người phải chiến đấu giống như Saun? (1Sam 31:2).

Khi còn ở Xíchlắc trong đất của kẻ thù, Đavít hỏi Chúa xem mình phải làm gì, chứ không hỏi xem mình có nên làm vua hay không (2Sam 2:1). Ông vâng lời Chúa và trở về Khéprôn nơi ông được dân Giuđa tôn lên làm vua. Xem những sự kiện trong 2Sam 2:8 tới 4:12. Giữa tranh đấu và nội chiến và vận động ngầm, Đavít không đụng đến một móng tay để bảo vệ vương quốc Israen. Đối phương tự yếu dần và sự nghiệp của ông dần vững chắc. Sau bảy năm rưỡi làm vua đất Giuđa, Đavít được tôn lên làm vua Israen.

Tại sao chúng ta quả quyết Đavít thành công khi ông được làm vua? Thưa, Saun chọn đường của chính mình, Đavít chọn lối của Thiên Chúa. Bởi như vậy, TC gọi ông là người nghe theo trái tim mình. Hãy chú ý là sau khi Saun chết Đavít không có một cố gắng nào để chiếm vương quốc bằng vũ lực. Sau khi Giuđa tuyên bố ông là vua của họ, cho đến bảy năm rưỡi nữa Israen mới tôn vương ông. Đavít biết rằng theo chương trình của Chúa ông sẽ làm vua Israen nhưng ông sẵn lòng chờ đợi.

Một số người lớn lên bởi tác động của trách nhiệm, một số khác bởi sự vênh váo. Chúng ta học từ sự phá sản của Saun là một đời sống từ bỏ là một đời sống duy nhất được bảo đảm và thành công.